

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrto leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrto leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrto leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravníštvo naj se ologovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Žalostna prikazen.

Iz Pulja dne 21. oktobra.

Časi, ko je germanizujoča stranka po Kranjskem absolutno gospodarila, so minuli definitivno, za vedno. Bilo je pa tudi absurdno, da je mala stranka — ne stranka, ampak neznatna frakcija, podprta od starokopitskega, iz gole komoditete narodnemu pravu protivečega se birokratstva zaukazovala ogromnej večini prebivalstva; ko je najgnjusnejše kruhoborstvo in temu povsod in vselej sledeče renegatstvo nadvladalo pravo čisto in narodnemu interesu, — moralnemu in materialnemu, — služke rodoljubje, ko sta vohunstvo in denunciacija praznovala svoje orgije; ko so se vsi tisti §§ osnovnih državnih postav točno izvajali le tedaj, ko je bilo izvajanje to na škodo narodnosti naši, ako so tem potom mogli šikanizovati stranko našo, društva naša, somišljenike naše. Bili so to časi, katere najbolje karakterizujemo z besedami: vneboupijoča krivica.

In vender je bila ta doba nasilstva po Kranjskem le prijetna idila, ako jo primerjamo z razmerami po Istri. Mnogokateremu zdelo se bode da pretiravamo. Temu se ne čudimo, kajti po našem mnenju skoro da ni mogoče, da bi kdo imel pravi pojem o odnosajih naših, ako ni mej nami živeli, ako ni od bližje ogledal načina bojevanja nasprotnikov naših.

Vaši nemškutarji so se trudili, da bi vsaj navidezno opravičili postopanje svoje, natezali so §§ in predpise na vse strani, dokler ti-le neso dobili take oblike, kakoršne so gospoda želeli, da so jih mogli tolmačiti po svoje in jih nadeti kot pravni titel nepošteni svoji taktiki.

Moralni nazori stranke, katera hodi taka pota, gotovo neso uzorni, ampak kažejo nam mej stranko — propad. Ali nekoliko, vsaj iskrico sramote slutimo vender pri takih ljudeh, ki vsaj skušajo opravičevati krivice, katere delajo drugim; ki tako priznajo, da je treba imeti nekoliko ozirov — za javnost.

Nasprotniki naši po Istri ne poznajo takih ozirov do nas in do javnosti. Njihov politični katekizem ima le malo pravil, katera se glase nekako tako-le: Ako imaš oblast v rokah, izkoristuj jo do

skrajnosti, in ako se oškodovani pritožuje, zasmehuj ga; izogni se postavam, ako pričakuješ od tega dobička; čut dostojnosti bodi vsaki stranki nepotreben luksuz; čut pravicoljubja in resnicoljubja je balast, ki ovira agilnost stranke, kardinalno načelo vsakemu pravemu Italijanu pa je: bodi nehvaležen državi, katera te obsiplje z dobrotami, ako država ta ni — italijanska.

Tako nekako se glasi katekizem naših preganjalcev in oni se vedejo v njega smislu do zadnje pičice.

Da bi šlo po te sodrgi volji, ne imel bi slovenski živelj, torej večina prebivalstva, nijednega zastopnika v deželnem zboru. Pené se same jeze, ker je vlada pokazala vsaj nekoliko ozirnosti do nas, imenovavši Dukića deželnega glavarja namestnikom. Na poslance naše letó jednako neprestani plohi, najpodlejšje psovke, ker so volili izmej sebe jednega deželnega odbornika, da bi tako odpomogli kričeči krivici brezpravja, pod katerim vzdihujejo občine naše narodnosti po Istri. Pa motil bi se, kdor bi mislil, da je uzrok takemu postopanju le v idealnem naidušenju za narodnost italijansko in trdnem političkem prepričanju. O ne! Stvar ima drugo jako prozajsko stran. Pod figovim peresom političkih načel tiči grdi egoizem; politička agitacija zakriva najumazanejšje koristolovstvo, ljudje o katerih bi mislili, da so prvi paladini italijanske kulture, neso nič drugega, nego prav navadni oderuhi, kateri bi prišli — da ne žive v tej provinciji neverjetnosti, ampak kje drugje — prvi dan z obstoječimi postavami v konflikt.

Ni je znabiti na svetu pokrajine, kjer bi našli z ozirom na obstoječe, do srca segajoče siromaštvo toliko bogatašev, — bogatašev, ki mnogo, mnogo tehtajo, — nego v Istri. Ni-li to anomalija v narodno-gospodarskem oziru?! Glede na ta faktum vidimo pač žalostno razmerje pred seboj na dlani, da jih mora nastotineti trpeti zato, da se jeden sam mastno redi! Kakor črna živina mora ubogi naš seljak trpeti in sad tega truda zleze navadno v nikdar siti žep oblastne signorije. Lokavi in prefrigani gospodje znali so naše ljudi tako zvabiti v svoje mreže, da si reveži ne morejo odpomoči ni na jedno, ni na drugo stran. Gospoda naložili so svoje kapitale, kakor so le ho-

teli; pri nas je pač „die höchste Fructification“ v bujnem cvetju. Uničili so ljudstvo naše materialno in uničili ga bodo, ako ne bo prav kmalu pomoči, tudi moralno. Slovanski krogi naj bi ne prezirali bolečnih naših vzklincev!

Rekli smo gôri, da Italijani niti ne skušajo opravičevati, ali vsaj v milejši luči kazati nasilstev svojih proti nam; da so torej brezozirni, cinični do skrajnosti. Taki so tudi res z ozirom na nas in javnost. Ako je pa treba slepiti navzgor, ako hočejo slepiti vladne kroge, tedaj pa gredo pošteniaki mej denuncijante. Ruske agitacije, ruski denarji, panslavistiške spletke, to so artikelní, ki se sedaj en grôš spečavajo na našem političkem semnji. Ker pa vsa ta sumničjenja nemajo nikake reelne podlage, razkade se prehitro, ne da bi zapustile trajni efekt.

Nu, gospoda si znajo pomagati. Namera vajo namreč, nakupiti po tukajšnjem bankirji Fragiaccomu ruskih rubljev, raztreniti jih mej ljudstvo in tako napraviti trdno uporo grdemu ovađuštvu. Vest ta nam je došla iz zauesljičnega vira.

Take so torej panslavistiške spletke! Sedaj tudi vemo, kako nastane „ruska propaganda“.

A gospodje smejo biti zadovoljni, kajti v novejšem času dobili so v svojem poslu denuncijantovskem zaveznika, kjer bi ga bili najmanje pričakovali. Ljubljanski „Slovenec“ prikazal se je na prizorišču. Udaril je „Slovenec“ na iste strune, na katere virtuozno nabijajo nasprotniki naši.

Italijanski listi in tudi Graška „Tagespost“ kličejo „Slovenca“ kot klasično pričo proti narodnosti naši. „Slovenec“ sme biti zadovoljen na tem svojem uspehu.

Ne pa mi Slovenci izven Kranjske. Mej nami vzbudila je najnovejša taktika tega lista občno indignacijo. Dogodek v Poddragi leži gospodom v kosteh. Tudi mi obžalujemo, da je tako daleč prišlo, a motivov ni iskati tam, kjer jih ni, in gospodje naj ne podtikajo krivde tam, kjer je ni. Prave uzroke vemo vsi, in ve jih tudi „Slovenec“. Da jih pa vender-le drugod išče, to ni lojalno. Kooperacija klerikalnega lista z neizprosnimi našimi narodnimi protivniki in zajedno zanikovalci vseh verskih

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Drugi del.

(Dalje.)

IV.

„H gospodu okrajnemu glavarju hočem ...“
„Ali nisi razumel? — Da mi greš takoj proč!“
„Radi tega treščil nas bo Gospod v večni zasme in večno sramoto, ki se nikdar ne pozabi. Naj se vzdigne razljučena vihra Gospodova in burja naj pride na vaše glave brezbožne!“ Otec Jarolím obmil se je potem in odšel.

Nesel je na urad važne novice. Šel je okrajnemu glavarju javit, kak človek je oni, ki se potika po tukajšnjih krajih že od davnih let, in kateremu so Bog vé čemu in kje dali ime Refunda. Vender je bila sreča zanj, da na uradu neso doslej vedeli, kako je razburil sam vse, kar je bilo živega v Pzdni, Hřešicah in v Srbči. Res bi se ne bil vrnil

v Podlesje. Radi Refunde pozabil je popolnoma, da so krivi gospoda, da je moral iz svoje puščavnice in da je razpadla njegova kočja v kratkem času, kakor bi pod njeno streho petdeset let nihče ne bival. —

„Obrisal se bo ob tebe vsakdo, kakor veter ob ta habit! Saj bodele jedenkrat vsi obžalovali, da ste izgovorili zlo misel proti slugi Gospodovemu. Bog Abrahamov, Izakov in Jakobov ne dovoli brez kazni, da bi se posmehovali vernikom njegovim. Posmeh vaš spremenil se bo v cviljenje in vaša zloba v gorje, s katerima bodele umrli! Spremenili ste svoje misli ter dali vero in srce hujšemu človeku kakor se bili služabniki Balovi.“

Pogledi starčevi uprli so se h gozdovom, nad katerimi je bilo videti, kakor bi se dvigali kolarbarji sivega dima.

„In v onem-le dimu zadušili se bodele vsi, kajti v njem je roka njegova in glava. Kamorkoli je stopila njegova noga, povsodi je vse poteptala: srečo, zadovoljnost, zdravje — vse! Da ga nisem preje poznal in mu preje pogledal v obraz! Bil bi vas obvaroval, rekel bi vam bil: zaprite pred njim dveri in vrata s težkimi ključanicami in okna za-

pažite z oknicami, da bi niti videti ne mogel v vaše sobe!“

Konja sta se naglo ustavila, a zdaj dvignila sta glavi, postavila ušesi in podsedlec se je uspel, kakor kadar jo skakal po lokah. Kobliha se je dovolj trudil, da ga je pomiril, močno moral je z obema rokama nategniti vajeti. Po cesti dirjalo je proti njima nekaj jezdecev. Bili so dragonci. Jezdili so v skok, iz konj se je kar kadilo in žvenket sabel o bokih vojakov čul se je četrto ure daleč. Podili so nazaj v mesto.

Bliskoma bili so pri vozu. Dva izvlekla sta sabli in ja zabodla v ječmenova otepa, kakor bi koga iskala.

„Iz Podlesja sta tudi! — Izdaja ja že oprema konjska!“

„In čuda, da nas ta stavec ne prebode z očmi. — Čakaj!“

Dragonci bili so Čehi.

„Stoj!“ zakričal je na ves glas desetnik in udaril Kobliho s ploskvo sablo premo preko obličja.

„Odkod?“

„Kaj vam tega mari?“

(Dalje prih.)

resnic, to je pač žalostna prikazen. Mogoče, da je posel ta lukrativen, častu pa gotovo ne, najmanj pa rodoljuben. Mi Slovenci izven Kranjske moramo se z vsemi četirimi braniti proti sumničenju dinastiške nelojalnosti in v trenutku, ko imamo v tem pogledu za vse roke polne posla, pa priskoči slovenski list lažnjivim nasprotnikom na pomoč. Mi ne vemo, kako bi kvalifikovali tako početje, ki se ne da opravičiti, sodi je ali z liberalnega ali klerikalnega stališča. Hvala vam lepa, hvala, gospodje od „Slovenca“!

Deželni zbor kranjski.

(V. seja, dne 22. oktobra 1889. l.)

(Dalje.)

Poslanec Višnikar poroča v imenu finančnega odseka o računskem sklepu deželne vinarske sadjarske in poljedelske šole na Grmu za l. 1888., kateri kaže skupno imovinsko premnoženje konci leta 1888. večje za 3544 gld. 27 kr., na katero premnoženje spada in sicer: na šolsko 310 gld. 7 kr. na gospodarstveno s 3234 gld. 20 kr., skupno 3544 gld. 27 kr. — Poročilo se odobri.

Poslanec Višnikar poroča v imenu finančnega odseka in nasvetuje:

1. § 4. statuta deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu se spreminja in naj se glasi tako: „Za šolo je ustanovljenih dvanajst deželnih ustanov po 100 gld. na leto, katere oddaje deželni odbor. S privoljenjem deželnega odbora se v šolo vsprejemajo tudi plačujoči učenci infrekventanti.“ —

2. Prvi stavek drugega odstavka § 6. omenjenega statuta in program ad D se spreminja tako: „Vsak notranji učenec plačuje za hrano, stanovanje in pouk v šolsko blagajnico 100 gld. na leto v mesečnih predplačnih zneskih.“ —

3. Deželni zbor odobruje, da so se za šolsko leto 1889/90 že razpisale deželne ustanove po 100 gld.

4. Deželnemu odboru se naroča, da to premembo statuta in programa naznani vladi.

Poslanec Šuklje poroča v imenu finančnega odseka o deželnem donesku za zgradbo novega šolskega poslopja v Ljubljani tako. Finančni odsek, kateremu je slavni deželni zbor dal nalog, pretresati poročilo deželnega odbora o prošnjah raznih občin za dovolitev podpor za šolske zgradbe, sklenil je, da o prošnji mestnega magistrata Ljubljanskega napravi posebno poročilo ter ga predloži slavnemu deželnemu zboru.

Prošnja Ljubljanskega magistrata obseza dvojno terjatev. Prvič meri na to, da se občini Ljubljanski čim prej nakaze tistih 6000 gld., dovoljenih v seji 20. oktobra 1883, drugič pa zahteva poleg teh 6000 gld. še izdatno podporo za zgradbo novega šolskega poslopja. Že 10. septembra 1888 ustregel je deželni odbor v zmislu svoječasnih sklepov prvi terjatvi, kar se pa tiče druge, odstopil jo je deželnemu zboru v primerno rešitev.

Finančnemu odseku zdelo se je najprej potrebno, pretehtati razloge, na katere se naslanja prošnja Ljubljanskega mesta. Kajti povsem jasno mora biti, da te prošnje ne gre soditi po analogiji drugih prošenj te vrste. Kredit „Podpore za šolske stavbe“ postavlja se namreč v proračun deželnega zaklada le s tem namenom, da se siromašnim občinam, katere bi si same ne bi mogle zgraditi potrebnih šolskih poslopij, pomaga do primernih šolskih zgradb ter tem načinom pospeši pouk in omiko. Baš tega merodajnega kriterija pa, siromašnosti gotovo ni iskati pri glavnem mestu, in nikakor se na dá trditi, da Ljubljana brez deželne podpore ne bi bila v stanju, omisliti si tako poslopje. Nasprotni vkupni svoti državnih direktnih davkov v znesku 393.161 gld., plačilnih od Ljubljanske občine, tudi potreščina za to šolsko zidanje, proračunjena z 90.000 gld. vendar ni tako ogromna, da je glavno mesto ne bi zmoglo.

V istini se mestni magistrat v svoji prošnji ne sklicuje na revščino, temveč navaja druge momente. Po njegovem osnovanju dovolil je deželni zbor l. 1883. onih 6000 gld. ne kot podporo za šolsko zgradbo, temveč kot odškodnino za to, da se mesto Ljubljansko prostovoljno in brez pridržkov odpove svojim služnostim do licealnega poslopja. Dalje slika magistrat v svoji prošnji s prav živimi barvami kvarne posledice, izvirajoče glavnemu mestu iz deželnega zakona z dne 28. decembra 1884, dež. zak. št. 1. Poudarja ogromni zvišek šolskih troškov,

katere zadevajo Ljubljanskega davkoplačevalca, zračunajoč, da so ti troški od l. 1884. do 1888. poskočili z 25.463 gld. na 69.467 gld., torej tekom štirih let za 44.004 gld. Tudi na besede se sklicuje, katere je poročevalec finančnega odseka takrat, ko se je razpravljalo načrt gori navedenega zakona, govoril s poročevalčevega mesta, češ, kadar koli bode Ljubljana zidala nove šole, rad bode deželni zbor konkuriral z izdatnimi podporami na korist mestne občine Ljubljanske. Iz teh besed, spregovorjenih dne 16. oktobra 1884 izvaja mestnega magistrata prošnja neko moralno dolžnost, vsled katere bi dežela bila primorana, z deželnimi novci priskočiti šolo zidajoči občini Ljubljanski. In ker se je v isti seji poudarjala naravna zveza mej deželo in njenim središčem, pričakuje mestni magistrat, da bode dežela to vzajemnost tudi dejanski dokazala ter po svojem zastopu izdatno podporo dovolila za zgradbo novega šolskega poslopja v Ljubljani.

Oziraje se na nagibe, izražene v napominjani prošnji Ljubljanskega magistrata, mora finančni odsek pred vsem z vso odločnostjo odklanjati interpretacijo, vsled katere bi bilo zmatrati donesek 6000 gld. ne kot podporo, temveč kot odškodnino. Tako tolmačenje je tembolj neutemeljeno, ker je sklep deželnega zbora o tem znesku ravno tako prozoren o svojih razlogih, kakor jasen po svojem izrazu. Dotični sklep storjen v XV. seji deželnega zbora z dne 20. oktobra 1883 (obravnave deželnega zbora, 23. zvezek, str. 192) glasi se namreč doslovno:

„Behufs gültlicher Beilegung der von der Stadtgemeinde Laibach in ungerechtfertigter Weise erhobenen Ansprüche auf unentgeltliche Mitbenützung des Lycealgebäudes wird der Landesauschuss beauftragt, der Stadtvertretung 6000 fl. als Landesbeitrag für den Neubau einer städtischen Volksschule zur Ueberbringung der dermalen auf beliebigen Widerruf im Lycealgebäude befindlichen ersten städtischen Volksschule . . . anzubieten“ u. s. w.

Izrecno se tedaj v tem sklepu zaničuje Ljubljanskega mesta pravica do kake služnostne pravice v licealnem poslopju. Izrazi, kakor „ungerechtfertigter Weise“, „auf beliebigen Widerruf“ razodevajo prepričanje deželnega zbora o kakovosti onih dozdevnih pravic, in da se popolnem odstrani vsaka nespornost, označijo besede „Landesbeitrag für den Neubau einer städtischen Volksschule“ čisto natančno tega plačila pravni značaj. Mestni zastop Ljubljanski vsprejel je to ponudbo brez vsacega ugovora. Ako torej magistrat sedaj tolmači oni donesek deželnega zaklada za neko odškodnino, je to v očitnem protislovju z jasno besedo dotičnega deželnozbornskega sklepa.

Finančni odsek pač pritruje, da so se šolska bremena glavnega mesta jako pomnožila z deželnim zakonom z dne 28. decembra 1884 (št. 1 ex 1885). Ali nasprotno nikakor ne more odjenjati v svojem prepričanju, da je s tem zakonom le odpravljena bila neka neosnovana anomalija, ter pravično razmerje bremen uvedlo se v deželnem gospodarstvu. Nikakor pa ne more priznavati, da bi se vsled onega zakona in njegovega učinkovanja zlasti na mestno občino Ljubljansko dale izvajati kakeršnekoli, bodi-si materijelne, bodi-si moralne regresne pravice nasproti deželi kranjski. To bi bil tako nevaren preudic, da mu je oporekati z vso odločnostjo.

Strinja se pa finančni odsek s prosilcem, to je v tem slučaju z mestnim magistratom Ljubljanskim v tem oziru, da je skrbno gojiti in vzdrževati solidarnost interesov mej deželo kranjsko in njenim glavnim mestom. Zaničajoč tedaj vsako pravno obveznost, in poudarjaje, da ne gre nobenega preudica za bodočnost izvajati iz njegovega današnjega predloga, vendar z ozirom na velike potreščine, katerim se mesto Ljubljansko ne more izogniti, ako boče zavzemati naravno svojo pozicijo kot deželno stolno mesto, nasvetuje finančni odsek, da dežela izdatno podporo priskoči pri zgradbi dotičnega novega šolskega poslopja. Poleg onih 6000 gld. namreč, glede katerih je preje dokazal, da jih je zmatrati — ne kot odškodnino — temveč zgolj kot deželni donesek k troškom omenjene šolske stavbe, nasvetuje torej, da se mestni občini Ljubljanski iz deželnega zaklada dovoli 4000 gld. deželnega doneska za preje označeni namen. Ljubljanska mestna občina prejela je potem, če slavni deželni zbor pritrdi temu predlogu, vsega vkup podpore za dotično

šolsko stavbo 10.000 gld., to je nasproti proračunjeni potreščini nad 11 odstotkov.

Vsled tega stavlja finančni odsek nasvet:

Slavni deželni zbor naj sklene, mestni občini Ljubljanski dovoli se 4000 gold. kot donesek za zgradbo novega šolskega poslopja iz deželnega zaklada.

Poslanec Hribar pravi, da mu je tesno pri srci govoriti o predlogu finančnega odseka, kajti tacega predloga ne bi bil pričakoval. Ljubljanski mestni zastop gotovo uverjen svojih pravic na licejsko poslopje, zahteval je v prvo za njemu v prosto porabo za ljudsko šolo odkazane brezplačne prostore v licejskem poslopju, kot odškodnino za služnost 12.000 gld. in to popolnoma opravičeno. A ker so v mestnem zboru Ljubljanskem premagovale mnenja, da bi se pravno vprašanje v tej zadevi moralo stoprav rešiti pri najvišjih instancah, a bi se s to pravdo zadržavala prodaja licejskega poslopja in istotako zgradba muzeja Rudolfinuma, storil je Ljubljanski mestni zbor vsej stvari na korist sklep, ne da pa bi se odpovedal svojim pravicam do porabe spodnjih prostorov licejskega poslopja za ljudsko mestno šolo, da se prodaji pritrdi, akoravno so juristi v mestnem zboru mislili, da se utegne to vprašanje rešiti v zadnji inštanci mestni občini na korist. Deželni odbor je v svojem dopisu naglašal v kako tesni zvezi stoji Ljubljansko stolno mesto z deželo in udal se je mestni zbor Ljubljanski ter izrekel, da opusti prostore za prvo ljudsko šolo v licejskem poslopju v določenem roku proti odškodnini 6000 gld. Vse druga stvar pa je, da se je odvzelo Ljubljanskemu stolnemu mestu samostalno preskrbljevanje mestnih šol po deželnem zboru in da se je mestno šolstvo priklopilo vsemu šolstvu kranjskem, da mora mesto dosti več, nego mu je treba za svoje šole donasati, za normalno-šolski zaklad. Ko so zastopniki stolnega mesta seveda brezuspešno ugovarjali v deželnem zboru, naj bi ostalo šolstvo kakor doslej v oskrbi Ljubljanskega mestnega zastopa, takrat se je s poročevalčevega prostora čulo, da bode, dasiravno se priklopijo mestne šolske zadeve skupno deželi, vendar deželni zastop kranjski vsekdar ozir jemal, kadar bode treba mestu Ljubljanskemu graditi nova šolska poslopja. Danes pa stoji isti poročevalec finančnega odseka na čisto drugem stališču in malo je njemu mari, da bi ustrezal opravičenim željam in prošnjam mesta Ljubljanskega. Res je sicer, kar trdi poročilo finančnega odseka, da Ljubljana ni siromašno mesto in da mu zaradi tega ne gre podpora iz zaklada za gradnjo novih šolskih stavb, katerega ima deželni zbor že nekaj let v proračunu, a tu je treba opozoriti, da stolno mesto Ljubljansko ne prihaja kot navaden prosilec, nego da le nekaj zahteva, kar se ne oslanja na dobrohotnost, nego kar zahteva pravičnost. Mesto Ljubljansko je prej shajalo s 25 000 gld. za vse Ljubljansko ljudsko šolstvo, a danes plačuje za ljudsko šolstvo Ljubljansko spojeno z deželnim ljudskim šolstvom v normalno-šolskem zakladu 69.863 gld. 32 kr.

Pri taki vsoti, katero donasa stolno mesto za ljudsko šolstvo, treba je pač drugače postopati proti mestu Ljubljanskemu, nego proti katerikoli vasi, posebno, ako se vzdržuje na glas, ki se je vsaj takrat slišal, ko se je Ljublj. mestu nala galo veliko breme, da so interesi dežele in glavnega mesta tesno zvezani. Z napredkom stolnega mesta, napreduje tudi vsa dežela, poleg tega pa je Ljubljana ne le stolno mesto kranjske dežele nego duševno središče vsega slovenskega naroda in upravičeno gleda ves slovenski narod v to zbornico kranjskega deželnega zastopa, kaj se v nji, posebnost z ozirom na stolno mesto Ljubljansko sklepa. Naglašati pa je tudi, da je tretjina otrok v ljudskih šolah z dežele, ki dobajajo iz vrst revnih prebivalcev, vsi iščejo le bogatega strijca, bele Ljubljane, ker dobe podporo, sploh možnost se poučevati. Po hišah Ljubljanskih se prosi za te učence z dežele za hrano in podporo, katere se njim, kolikor je le mogoče tudi radovoljno daje, dasi mesto Ljubljansko od tega nema nikakih korist, marveč mora še dokladati. Koliko pa ima mesto Ljubljansko drugih res velikanskih izdatkov, kolike so inestnega zbora dolžnosti ako boče pospeti Ljubljansko stolno mesto na isto napredno stališče, katero se danes od vsacega glavnega mesta zahteva.

Vodovod stal bode 520.000 gld., pretresa se resno vprašanje, kako zdravstveno urediti kam-

lizacijo, kako boljše urediti in tlakovati ceste in ulice, poleg dolge vrste drugih potrebustij, ko se je sezidala že vojašnica z velikimi stroški. Ako poslanci slovenski vzemo vse te okoliščine v poštev, potem bodo gotovo znali, kaj so stolnemu mestu Ljubljanskemu dolžni za njega razvoj in bodo, ker novo ljudskošolsko poslopje velja nad 80.000 gld., gotovo pritrdili njegovemu predlogu, da se dovoli v podporo nove zgradbe 6000 gld. ki se imajo izplačati v treh letnih obrokih. (Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. oktobra.

Naučno ministerstvo je pozvalo po deželnem šolskem совету deželni odbor **štajerski**, da naj uvede pouk veronauka na višjih razredih deželne realke. Deželni odbor pa ni ustregel želji ministerstva in bode dal v poročilu deželnemu zboru pojasnilo, zakaj se upira.

Dr. Rieger stavil je v **češkem** deželnem zboru predlog, da se osnuje češka bogoslovna fakulteta na češkem vseučilišču v Pragi. Te zadeve seveda končno deželni zbor ne bode rešil, ampak državni, ker ima poslednji sklepati o vseučiliščih. Najbrž je vlada dr. Riegeru že zagotovila osnovo teološke fakultete in je dr. Rieger stavil predlog pred vsem zaradi tega, da bodo volilci videli, da so jim fakulteto Staročehi pr. borili.

V **tirolskem** deželnem zboru bodo italijanski poslanci stavili predlog, da bi se dala italijanskemu delu dežele avtonomna uprava ter se mu dovolil poseben deželni zbor ter da naj se deželnemu odboru naroči, da o tem poizvedava in potem izdela načrt zakona, da ga predloži deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju. Temu predlogu bodo seveda posebno nasprotovali nemški konservativci.

Drugi mesec bodo na Dunaji **konference škofov**. Če se nadškof Gangelbauer ne ozdravi, bode konferencam predsedoval kardinal Schönborn. Konferenc se bode udeleževal že tudi novi Mariborski škof dr. Napotnik.

Večina **hrvatskega** deželnega zbora bode najbrž zavrgla predlog, da se sklene adresa na kralja zastran zjedinenja Dalmacije s Hrvatsko, izrekla se bode pa, da naj se Dalmacija pridruži Hrvatske na podlagi nagodbe z Ogersko. Hrvatska narodna stranka sama ne ve, kaj naj stori. Če bi se izrekla proti pridruženju Dalmacije, bi utegnili zgubiti zaupanje pri narodu, če se bi pa izrekla za Bartičev predlog, bi se pa zamerila Madjarom.

Vnanje države.

Knez **bolgarski** potoval je v inozemstvo, da pohodi prijatelje svoje, da si poišče nevesto in posojilo, ker mu je že drobiža zmanjkalo. Druzega političnega pomena ta potovanje baje nema.

Turčija misli v kratkem pomilitosti krečanske ustajnike izzvesti kolovodje. Poslednjih pa nečejo izpustiti, ker se boje nove ustaje.

V novi zbornici **francoske** sedi 22 bivših ministrov, 20 na levi, 2 na desnici in 8 bivših državnih podtajnikov, 6 republikanskih, dva konservativna. Trije bivši ministri so pa propali pri volitvah.

V nedeljo bile so na **Portugalskem** volitve za zbornico. Vlada je dobila veliko večino, kar je bilo pričakovati, ker se na Portugalskem jako srečno vlada in dežela vidno napreduje.

Domače stvari.

— (Nadvojvoda Ivan) bival je sedaj v Parizu in pridno obiskoval razstavo. Iz Pariza odpotoval je, kakor Dunajski listi pišejo, v Švico. Uložil je sedaj prošnjo, da se drugemu topničarskemu polku odvzame njegovo ime. Nastanil se bode nekda kot kapitan v Londonu in ime mu bode „Ivan Feld“. Nadvojvoda Ivan bil je podmaršal, a se je tej časti odrekal, kakor je tudi odložil dostojanstvo avstrijskega vojvode, prosil pa za švicarsko državljanstvo. Temu slučaju v zgodovini ni para in skoro misliti si ne moremo, kaj je izredno nadarjena nadvojvoda in izvrstnega vojaškega pisatelja do tega koraka privelo. Morebiti bodo francoski listi, ki so navadno najprej v tacih zadevah poučeni, kaj gotovega povedali.

— (Iz Poddrage) se nam piše: „Danes, dne 22. t. m. na vse zgodaj obkolilo je našo vas 17 žandarmov. Nikomur neso pustili ne vun, ne notri, še pastirji neso smeli živine gnati na pašo. Takoj zaračo bile so zastražene hiše: Ivana Furlana, župana našega, Ivana Božiča, zastopnika našega v cerkvenih zadevah; Ivana Žgurja, občinskega pisarja, in obč. pisarnico. Pri tem dogodku začelo se je ljudstvo zbirati in ugibati, kaj vse to pomenja . . . Okolu 9. ure predpoludne pripeljejo se gg. dr. Kavčič, drz. pravdnika namestnik, in Hauffen od dež. sodišča v Ljubljani, in g. Ba-

berg, c. kr. pristav okrajnega sodišča v Vipavi, s pisarji. Hiše zgoraj imenovanih zastraženi posestnikov z občinsko pisarnico vred so natančno preiskali, deloma pisma pobrali, mej tem pa so žandarmi ljudstvo razgnali. Poizvedovanja in zaslišavanja so dolgotrajna in še jih ni konec. Zatoženi smo po § 65. l. b. in § 302. kaz. zak. „N. Fr. Presse“, ki je že pred dvema dnevi voma bila o tem obveščena, poroča ob istem dogdku, a dostavlja: „Die Meldung erklärt, warum das Laibacher Amtsblatt seine eigene Meldungen in dieser Sache dementiren musste. Man scheint in Laibach die Gemeinde-Insassen von Poddraga nach dem Vorbilde der Affaire von Hnilczki behandeln zu wollen.“

— (Dnevni red VI. seje deželnega zbora kranjskega) v Ljubljani dne 25. oktobra 1889. l. ob 10. uri dopoludne. 1. Branje zapisnika V. deželno-zborske seje dne 22. oktobra 1889. 2. Naznanila deželno-zborskega predsedstva. 3. Poročilo deželnega odbora z računskim sklepom deželnega zaklada za leto 1888. 4. Poročilo finančnega odseka o vladni predlogi z načrtom zakona, s katerim se izdajajo na podstavi zakona z dne 17. junija 1888. drz. zak. št. 99, določila o plačilu za verski pouk po javnih ljudskih šolah in o § 1. letnega poročila, marg št. 14. 5. Ustno poročilo finančnega odseka o proračunu zaklada učiteljskih penzij za leto 1890. in o § 8. letnega poročila, marg. št. 4. 6. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji Franca Bajca, provizioniranega paznika deželne prisilne delarnice, za daljno dovolitev miloščine. 7. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji Frančiške Drenik za daljno dovolitev vzgojevalnih doneskov njenim trem otrokom. 8. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji okrajnega cestnega odbora Senožeskega za odpis dolga 1848 gld. 9. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji občine Bled, da bi se hiralniški troški 399 gld. 17 kr. za Dorotheo Gogalo plačali iz deželnega oziroma hiralničnega zaklada. 10. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji občine Rovte zaradi podpore za gradnjo ceste Logatec-Rovte. 11. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji okrajnega cestnega odbora Logaškega zaradi podpore za gradnjo ceste Logatec-Rovte. 12. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji okrajnega cestnega odbora Črnomeljskega za odpis dolga 3500 gld. 13. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu zemljiško-odveznega zaklada za l. 1888. 14. Ustno poročilo finančnega odseka o dovršitvi konvertovanja kranjskega zemljiško-odveznega dolga v novo deželno posojilo. 15. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu muzejskega zaklada za l. 1888. in o proračunu za l. 1890. in o § 7. letnega poročila, črka C. 16. Ustno poročilo upravno-gospodarskega odseka o vladni predlogi z načrtom zakona o vzgojevalnicah in učilnicah za gluhoneme in slepe otroke. 17. Ustno poročilo upravno-gospodarskega odseka o prošnji mestne občine Kranj, da se obrani Kranjska gimnazija. 18. Ustno poročilo upravno-gospodarskega odseka o prošnji občanov katastrske občine Rakitne, da bi jo pridružili občini Borovnica. 19. Ustno poročilo upravno-gospodarskega odseka o prošnji občanov podobčine Orle, da se ločijo od Dobrunjske županije v samostalno občino Rudnik.

— (V deželnem zboru štajerskem) so dr. Radey in drugovi predlagali, da bi se deželnega reda 12. § predručil tako, da bi se iz kurije kmetskih občin volila dva člana deželnega odbora in sicer jeden za kmetske občine na Gorenjem Štajerskem, drugi za kmetske občine na Dolenjem Štajerskem.

— (Volilni shod) bode v nedeljo 27. t. m. ob 4. uri popoldne na Opčinah v gostilni g. Daneva. Določili se bodo kandidati za V. in VI. okraj, zato naj se volilci mnogobrojno ud leže.

— (Z Goriškega) nam piše odličan rodoljub: Česar bi ne bil pri nas noben pravi rodoljub pričakoval, zgodilo se je te dni: proti želji in izrecni volji naroda prezrli so naši poslanci najzmožnejšega in najboljšega delavca našega, dr. A. Gregorčiča, ter volili v dež. odbor Nik. Tonklija, ki je v vsakem oziru v primeri s prejšnjim pravi pritlikovec. In gospodje poslanci se drznejo še trditi, da so izbrali najsposobnejša moža. Ne govorimo o dr. Abramcu, zanj smo bili tudi mi, toda, gospoda, ali res mislite, da ne poznamo svojih mož. Da, mi mislimo s svojo glavo in gledamo s svojimi očmi. — Vi se nam pa zdite zelo podobni forki-

jadam, ki so imele jedno oko in so si ga pri rabljenji jedna drugi posojevala: Vi imate le Tonklijevo oko in s tem gledate. Da to Tonklijevo oko zaljubljeno gleda na mlajšega brata, je pač naravno in ima uzroka dovolj. Te uzroke pisec teh vrstic dobro pozna in jih o svojem času, ako bo treba, tudi vitezu samemu na zobe pove. Mi pa nimamo nikakega uzroka biti zaljubljeni v dr. Nikolaja Čislamo in ljubimo pa neizmerno dr. Gregorčiča, ker poznamo njegove zmožnosti in njegovo delavnost. Vsi smo želeli njega videti v deželnem odboru. Ni se nam izpolnila srčna želja. Kaj početi? Naše mnenje je to naj vsi volilci, ali pa vsa županstva po Goriškem, zlasti po Tolminskem nemudoma izrečejo in to v „Soči“ prijavijo, da so želela imeti v deželnem odboru dr. A. Gregorčiča, ne pa dr. Tonklija mlajšega!

— (Umrli) je danes g. Bernard Jentl, bivši krojaški mojster, 94 let star. Pokojnik bil je oče bivših pevcev in „Sokolov“ Ljubljanskih gg. Ant. Jentla, trgovca v Ljubljani, in B. Jentla, disponenta v Mariboru, po mestu pa zaradi svojih dovtipov obče znan. Do zadnjega bil je čil in trden na duhu in telesu. V mladosti baval se je mnogo z risanjem in slikanjem in deželni muzej hrani njegovo po naravi zgotovljeno sliko nekdanjega samostana, ki je stal ondu, kjer je sedaj „Zvezda“. Lahka mu zemljica!

— (Celjski nemškutarji v škripcih.) Da je južnoštajerska hranilnica v črno zadela, pokazalo se je v včerajšnji seji deželnega zbora štajerskega. Dr. Neckermann iz Celja interpeloval je nemreč deželni odbor zaradi te hranilnice in jadtikoval, da bode Celjskemu mestu škodovala, kreditne razmere zamotala, narodni prepir pa pomnožila, ker je to konkurenčen zavod, osnovan na narodni podlagi i. t. d. Celjskim nemškutarjem ta hranilnica že sedaj preseda, kaj še bode, to pa tudi že slutijo. Zato se je dr. Neckermann ohrabil do interpelacije, ki pa ni druzega nego znak Celjske onemoglosti in strahopetnosti.

— (Gospod dr. Fr. Celestin), vseučiliščni profesor v Zagrebu, je letos že v drugič „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji“ daroval pet gld. Bodi mu srčna hvala!

— (Slovansko pevsko društvo na Dunaji) ima v petek 25. oktobra t. l. v svoji dvorani I. Salvatorstrasse št. 12 ob 1/2 8. uri zvečer svoj letošnji občni zbor, pri katerem bodo razna poročila, predlogi in volitev predsednika in odbora. Izmed Slovencev pristopilo je letos več starejših in mlajših pevcev. Marsikaterega pa še pogrešamo. Odbor prosi še jedenkrat vse slovenske pevce na Dunaji, da pristopijo čim preje društvu.

— (Litijsko pevsko društvo) priredi dne 27. oktobra t. l. v gostilni na pošti pevski večer, h kateremu se uljudno vabijo vsi p. n. udje. Začetek ob 7. uri zvečer.

— („Bralno društvo Kostanjeviško“) priredi tekom letošnjega leta sledeče zabavne večere: Dne 9. novembra zabavni večer s tombolo; 30. novembra „Preširnov večer“ in 31. decembra „Silvestrov večer“ s šaljivo loterijo. Začetek vselej ob 7. uri. Poleg tega prireja bralno društvo v svojih društvenih prostorih vsako nedeljo na večer „jour fixe“. Začetek ob 6. uri. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (V Borštu) ob hrpeljski železnici bil je dne 16. t. m. otvorjen poštni urad, ki so ga Borščani in Ricmanjci že dolgo pogrešali.

— (Denašnjemu listu) je priložena priloga S. Kočonde v Zagrebu: Vabilo na naročno slike Valentina Vodnika. — Opomniti nam je, da je v prilogi pomota, tikajoča se velikosti slike. V resnici meri podoba 79/63 cm in ne 30/24 cm.

— (Razpisano) je mesto računskega svetnika in ob jednom načelnika pri finančnega ravnanja računskem oddelku v Ljubljani. Prošnje v 4 tednih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Benetke 23. oktobra. Govori se, da bode Košut tudi v zbornici dobil veliko italijansko naturalizacijo in da bode potem senatorjem imenovan.

Koburg 23. oktobra. Princ Ferdinand danes opoludne semkaj dospel in se po nadi odpelje v Sofijo.

Dunaj 24. oktobra. V Frohnsdorfu bila je ob 11. uri dopoldne poroka nadvojvode Leopolda Salvatorja z donno Blanco kastiljsko-burbonsko. Prisotni so bili razven sorodnikov nadvojvoda Karol Ludovik kot zastopnik cesarjev, več nadvojvod in nadvojvodinj. Iz Pariza in Madrida došli člani visocega plemstva, dalje 30 španskih in 30 francoskih kavalirjev.

Gg. pevci čitalniškega pevskega zbora.

Pevska skušnja z godbo za koncert dne 27. oktobra bode **jutri v petek ob 8. uri**. Gg. pevci se uljudno pozivljajo k udeležbi skušnje. **ODBOR.**

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:

22. oktobra.
Pri **Slonu**: Klein, Austerlic, Schwegel, Hausner z Dunaja. — Trolan iz Gradca. — Bauman iz Poličan. — Kazacopulo iz Egetta. — Edelman iz Maribora. — Weber iz Sovodnja.
Pri **Malič**: Kautz iz Maribora. — Lenk iz Gradca. — Pous iz Pulja. — Komach iz Berolina. — Regnad iz Trsta. — Merk iz Kranja. — Jelovšek iz Radovljice. — Schweiger z Dunaja.
Pri **Južnem kolodvoru**: Wachter iz Lesca. — Orel iz Fužine.
Pri **Bavarskem dvoru**: Kunstgärtner iz Trsta.

Tržne cene v Ljubljani

dne 23. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	4 66	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 33	Jajce, jedno :	3
Oves,	3 —	Mleko, liter	8
Ajda,	5 30	Goveje meso, kgr.	58
Proso,	4 66	Telečje	54
Koruza,	5 —	Svinjsko	56
Krompir,	2 76	Koštranovo	32
Leča,	12 —	Pišanec	35
Grah,	13 —	Golob	18
Fižol,	11 —	Seno, 100 kilo	2 14
Maslo, kgr.	1 —	Slama,	2 32
Mast,	70 —	Drva trda, 4 metr.	7 15
Špeh frišen	60 —	mehka, 4	4 35

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
23. okt.	7. zjutraj	728.7 mm.	12.0° C	brezv.	obl.	12 20mm.
	2. popol.	733.3 mm.	12.2° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	736.1 mm.	7.2° C	sl. vzh.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 10.5°, za 0.5° nad normalom.

Ad I. št. 8415 iz 1889.

Iz v le č ek.

Razglas.

C. kr. državno vojno ministerstvo hoče si zagotoviti potrebo različnih oblačilnih in opravnih potrebščin za vojsko za leto 1890. potom obne konkurence in s tem javno pozivlje za ulaganje pismenih ponudb.

Pri ponudbeni obravnavi oziralo se bode le na solidne, zalaganja zmogljive avstrijske ali ogerske državljane, kateri morejo izdelovati ponujane predmete iz tuzemskega materiala v svojih etablissementih, ki se morajo nahajati v kraljevinah in deželah, zastopanih v državnem zboru, ali v deželah kralj. ogerske krone.

Vsi predmeti morajo se zalagati točno po uzorcih, ki so v monturnih zalagališčih razpoloženi na ogled.

Ponudbe morajo biti napravljene točno po predpisanem formularji, v njih mora biti točno in jasno navedeno monturno zalagališče, v katero želé oddajati, množina in nazvanje ponujanih predmetov, nadalje cena slednjega predmeta v številkah in pismenkah, nazadnje pa še obrok oddaje.

Za ponudbo potrebna 5% varščina ima se uložiti pri kakej vojaške plačevalnici, in sicer za Štajersko, Koroško, Kranjsko in administrativni okoliš c. kr. namestništva v Trstu pri c. kr. finančni deželni blagajnici kot vojaške plačevalnici v Gradcu, in se mora depozitni list doposlati hkratu z zapečatenim ponudbo, pa vender v posebnem tudi zapečatenem kuvertu.

Ponudbe s priloženimi uradnimi odloki o prošnji za pridobitev spričevala o solidnosti in zalagalnej zmožnosti in depozitni listi o uloženi varščini, kateri se morajo hkratu pa vender posebej doposlati, doiti morajo vsaj do dne 10. novembra ob 12. uri opoldne pri uložnem zapisniku c. kr. državnega vojnega ministerstva.

Nikakor se pa ne bode oziralo na pozneje ali brzojavno došle, nepopolne ali nejasne ponudbe in na ponudbe, došle brez depozitnega lista o uloženi varščini ali brez odloka o prošnji za pridobitev spričevala o solidnosti in zalagalnej zmožnosti.

Podrobnejši pogoji so sestavljeni v obliki pogodbenega načrta in se lahko ogledajo pri vsakej kornej intendanciji, pri vsakem monturnem zalagališču in pri trgovskih in obrtnih zbornicah avstro-ogerske države.

V ostalem opozarja se na obširnej razglas, objavljen v št. 242 z dne 19. oktobra 1889.

C. kr. intendantca 3. voja.

(853—1)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Dunajska borza

dne 24. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	danes
Papirna renta	85.30	85.30	85.35
Srebrna renta	85.70	85.70	85.75
Zlata renta	109.80	109.80	109.95
5% marcna renta	100.20	100.20	100.20
Akcije narodne banke	921.—	921.—	918.—
Kreditne akcije	309.25	309.25	309.50
London	119.10	119.10	119.10
Srebro	—	—	—
Napol.	9.49	9.49	9.48
C. kr. cekini	5.67	5.67	5.69
Nemške marke	58.35 1/2	58.35 1/2	58.35

Trgovski pomočnik

22 let star, izučen v trgovini mešanega blaga, posebno izurjen prodajalec in manufakturst, želi svoje mesto do 1. decembra 1889 ali do 1. januarja 1890 premeniti. — Ponudbe se prosi pošiljati pod „S. S.“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(898—1)

Občinski tajniki

in druge inteligentne osebe, ki pridejo z občinstvom mnogo v dotiko, naj vprašajo glede jako znatnega postranskega za-služka, kateri se vedno vekša in traja več let, pod: „G. A. G. 1.867“ poste restante Gradec. (806—5)

VABILO.

Danes v četrtek dne 24. oktobra 1889 bode

v steklenem salonu čitalnice Ljubljanske **KONCERT** salonskega seksteta z instrumenti na lok

obitelji STEINER

obstoječega iz 4 dam in 2 gospodov,

h kateremu koncertu se p. n. gospodje in dame najljubše neje vabijo. (903)

Za mnogobrojni obisk se priporoča

družba.

Začetek ob 1/2 8. uri.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkeji ceni.

Papir za cigarete
LE GRIFFON
je najboljši. (849—3)

Jedino zalogo za Kranjsko imata gospoda Vaso Petričič in Anton Krisper.

Otvorjenje brivnice.

Usojam si naznanjati slavnemu občinstvu stolnega mesta Ljubljane in okolice, visokemu plemstvu in gospodom častnikom tukajšnje posadke, gospodom uradnikom in gospodom trgovcem i. t. d., da sem v soboto dne 19. oktobra t. l. otvoril

ново elegantno

lasničarsko-brivsko dvorano

na Kongresnem trgu št. 3

v hiši gospe M. Zetinovich. — Deloval sem blizu pet let pri gospodu L. Businaru v popolno zadovoljnost ter se bodem vedno prizadeval vse zadovoljiti s solidno in dobro postrežbo, da si osiguram dobrohotni obisk častitih svojih gostov. — Prosim za mnogobrojni obisk in podporo v novem podjetji svojem. — Podpisujem se slavnemu občinstvu

z odličnim spoštovanjem

Aleksander Gjud,
brivec.

(863—2)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Zahvala

zavarovalne družbi za življenje The Gresham v Londonu.

Pokojni oče moj gospod Andrej Suppanz se je bil pri gorenji družbi zavaroval za znaten znesek. Generalni zastopnik v Ljubljani, g. Guido Zeschko, je po smrti njegovi izplačal zavarovano svoto z največjo kulanco, ne da bi kaj utrgal. Če izrekam javno svojo zahvalo za to, storim to zaradi tega, da ta zavod slehernemu najtopleje priporočam. V Pristovi, dne 20. oktobra 1889.

(897)

Andrej Suppanz.

Elizabetina otročja bolnica.

Podpisani daje na znanje, da se bodo otroci v otročjo bolnico vsprejemali odlej v novem poslopji (v Streliških ulicah).

Za revne se bode tukaj slednji dan ob 10. uri dopoldne zastoj ordinovale.

Dr. Jul. Schuster,

(901)

ravnatelj.

Hiša s pekarijo

na Štajerskem, v rudokopnem kraju, se prostovoljno proda.

Kje? pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

(900—1)

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah proti bradavicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zagarčen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth; v Gorici G. B. Poutoni; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien.

Ta obliž dobiva se le v jedne velikiosti po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“.

(449—31)